

Триняк Майя Вікторівна, докторка філософських наук, професорка, професорка кафедри філософії, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, Україна
e-mail: Maya1973Trynyak@gmail.com
ORCID ID: 0000-0003-4981-8535

МОВНА ІДЕНТИЧНІСТЬ У БАГАТОКУЛЬТУРНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ВИКЛИКИ ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ

У статті досліджується феномен мовної ідентичності іноземних студентів у контексті міжкультурного освітнього середовища, акцентуючи увагу на його філософських та комунікативних аспектах. Розглянуто питання взаємозв'язку між збереженням рідної мови, інтеграцією в нове мовне середовище та адаптацією до академічного дискурсу приймаючої країни. Авторка ґрунтується на концепції комунікативної дії Ю. Габермаса, теорії множинної ідентичності та міжкультурної комунікації.

Ключові слова: мова, мовна ідентичність, міжкультурна комунікація, академічна мобільність, іноземні студенти, комунікативна раціональність, транслінгвізм.

Постановка проблеми. Мова – це не лише засіб комунікації, а й простір самовизначення, що визначає межі культурної приналежності та особистісної ідентичності, адже у світі, де освітні траєкторії все частіше виходять за межі національних контекстів, мовна ідентичність стає змінною величиною, що балансує між адаптацією та збереженням персональної автентичності. Іноземні студенти, опиняючись у новому академічному середовищі, проходять складний шлях мовної інтеграції, у якому відбувається не лише освоєння іншої мови, а й перегляд власної ідентичності крізь призму нового соціокультурного досвіду.

Проблема мовної ідентичності виходить за межі суто лінгвістичного виміру, охоплюючи соціокультурний, філософський та освітній аспекти, бо вона безпосередньо пов'язана з пошуком балансу між збереженням мовних традицій та інтеграцією в нові культурні середовища, що складає суть цього питання. Відповідно, особливого значення набуває дослідження механізмів, що забезпечують гармонійне співіснування різних мовних практик

та їхній вплив на особистісну ідентичність студентів у процесі міжкультурної взаємодії.

З огляду на це дослідження мовної ідентичності іноземних студентів є актуальним як у теоретичному, так і в практичному аспектах. З одного боку, воно дозволяє розширити розуміння механізмів мовної адаптації в міжкультурному середовищі, з іншого – сприяє вдосконаленню освітніх стратегій, які допомагають студентам зберігати свою мовну автентичність, одночасно набуваючи компетентності в новому мовному просторі. Практична значущість цієї проблеми зумовлює необхідність розроблення ефективних комунікативних підходів у системі вищої освіти, які враховують не лише мовну, але й соціокультурну специфіку студентів, сприяючи їхній гармонійній інтеграції в академічне середовище.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ю. Габермас (2005) у своєму аналізі громадянства та національної ідентичності звертає увагу на динамічний характер історичних процесів, що впливають на формування ідентичності в сучасному світі [3, с. 49]. Він наголошує, що до середини 1980-х рр. історія начебто «завмерла» у стані постісторії, проте пізніше активізувалася, спричинивши нові соціальні трансформації, серед яких – перегляд зв'язку між громадянством і національною ідентичністю. Це має безпосереднє значення для аналізу мовної ідентичності, оскільки в умовах глобалізації національні держави вже не є єдиним визначальним фактором у процесах соціокультурної інтеграції. З одного боку, національна мова традиційно виконує роль механізму консолідації громадянства, однак з іншого, – її монополія поступово зменшується з розвитком міжкультурних комунікацій і академічної мобільності. Особливо актуальним це питання постає в контексті європейських інтеграційних процесів, що змінюють традиційні уявлення про мовну приналежність та ідентичність. Таким чином, концепція Габермаса дозволяє розглянути мовну ідентичність іноземних студентів у ширшому контексті соціальних трансформацій, пов'язаних із послабленням традиційних меж між національними державами та зростанням ролі наднаціональних освітніх просторів.

Література, присвячена проблематиці мовної ідентичності іноземних студентів, також зосереджується на питаннях адаптації, самовизначення та психологічної інтеграції в нове соціокультурне середовище. Дослідження Т. Луфт, М. Шелдона та К. Піса (2023) репрезентує феноменологічні аспекти розвитку ідентичності міжнародних студентів у Канаді, демонструючи, що процес адаптації проходить через кілька ключових етапів [13]. Спочатку студенти стикаються із труднощами акультурації та кризою самоідентифікації, що може включати негативне сприйняття власного досвіду та статусу в приймаючій країні.

Питання мовної ідентичності іноземних студентів також набуває особливої складності, коли йдеться про тих, хто має сім'ю та дітей. Дослідження А. Філіпі (2024) розглядає, як міжнародні докторанти формують свою ідентичність через ставлення до мовної ситуації своїх дітей під час навчання за кордоном [10]. Аналіз показує, що студенти часто перебувають у подвійній ролі, – з одного боку, вони самі адаптуються до нового академічного та мовного середовища, а з іншого, – сприяють мовній соціалізації своїх дітей. Мова в такому контексті виступає як і джерело стресу, і ресурс для збереження національної та культурної ідентичності.

Цифрові технології відіграють дедалі важливішу роль у процесах мовної адаптації та культурної інтеграції іноземних студентів. У дослідженні Т. Чжана та Б. Рена (2024) проаналізовано, як онлайн-культурна участь впливає на процес акультурації, зокрема на психологічну та соціокультурну адаптацію студентів у новому середовищі [16]. Автори застосовують соціально-когнітивну теорію для пояснення зв'язку між участю студентів у цифрових культурних просторах і формуванням їхньої культурної ідентичності.

Дослідження Р. Раджі, Дж. Ма, Р. Тао та інших (2024) розглядає соціальну ідентичність міжнародних студентів у контексті транскультурних шлюбів у Китаї, що відкриває нові перспективи для аналізу мовної адаптації та міжкультурної інтеграції [14]. Автори підкреслюють, що такі шлюби не лише розширюють соціальні мережі студентів, але й сприяють формуванню більш гнучкої та адаптивної ідентичності, яка поєднує елементи рідної та приймаючої культури.

Актуальність проблеми мовної ідентичності в міжкультурному освітньому середовищі підтверджується низкою сучасних досліджень, які зосереджуються на впливі мовних бар'єрів, міжкультурного навчання та транслінгвізму на соціальну та академічну адаптацію іноземних студентів. Зокрема, дослідження, проведене в малайзійських вищих навчальних закладах, показало, що іноземні студенти часто стикаються з труднощами мовної адаптації, що впливає на їхню здатність до самостійного навчання та інтеграції в академічне середовище [15].

Дослідження М. Амашура підтверджує, що застосування транслінгвістичних підходів значно впливає на формування ідентичності іноземних студентів та сприяє їхній академічній інтеграції [9]. Використання рідної мови як допоміжного інструменту в навчальному процесі дозволяє студентам зберігати зв'язок із власною культурою, уникаючи відчуження та мовного відриву.

Дослідження Т. Лі та колег демонструє, що інтеграція міжкультурної комунікативної компетентності в онлайн-навчання англійської як іноземної мови сприяє підвищенню мотивації студентів та їхньої впевненості у використанні мови [12]. Ці автори наголошують, що поєднання цифрових

технологій із міжкультурним підходом дозволяє студентам глибше розуміти культурні особливості різних країн, що позитивно впливає на їхню мовну ідентичність.

В українських дослідженнях також активно розглядається проблема мовної ідентичності іноземних студентів у контексті міжкультурної комунікації. Зокрема, О. Осадча акцентує увагу на ролі міжкультурної комунікації у вивченні іноземної мови студентами-медиками, підкреслюючи важливість формування міжкультурної компетентності як невід'ємної складової їхньої професійної підготовки [5, с. 312]. Авторка зазначає, що розвиток культурного інтелекту (CQ) сприяє ефективній адаптації студентів до нового мовного середовища та покращує їхні комунікативні навички [5, с. 315].

В. Бакіров та колеги досліджують історичний досвід та сучасні виклики міжкультурної комунікації в університетах, наголошуючи на необхідності формування міжкультурної компетентності у студентів для забезпечення ефективної взаємодії в багатонаціональному академічному середовищі [1]. Ці автори підкреслюють, що зростання кількості іноземних студентів вимагає впровадження нових освітніх технологій та підходів, спрямованих на їхню академічну адаптацію та інтеграцію [1, с. 286].

І. Ушакова аналізує процес організації розвитку міжкультурної комунікації на заняттях з англійської мови за професійним спрямуванням, підкреслюючи важливість використання міждисциплінарного підходу та інтеграції різних видів мистецтва для підвищення ефективності навчання [8]. Авторка зазначає, що застосування таких методів сприяє глибшому розумінню студентами культурних особливостей та покращує їхні комунікативні навички в міжкультурному контексті [8, с. 256].

Разом із тим філософські аспекти мовної ідентичності іноземних студентів у міжкультурному середовищі залишаються недостатньо вивченими, що обумовлює потребу у ґрунтовному дослідженні цієї проблематики.

Формулювання цілей. Метою цього дослідження є аналіз феномену мовної ідентичності в контексті міжкультурного освітнього середовища, визначення чинників, що впливають на процес її формування та трансформації, а також дослідження механізмів адаптації студентів до багатомовного навчального простору.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати особливості формування мовної ідентичності іноземних студентів у міжкультурному освітньому середовищі.

2. Визначити основні виклики мовної інтеграції та збереження автентичності мовної ідентичності.

3. Обґрунтувати освітні стратегії та комунікативні практики, що сприяють гармонійному розвитку мовної ідентичності.

Виклад основного матеріалу. Ю. Габермас у своїй праці «The Theory of Communicative Action» [11] розглядає комунікативну раціональність як основу для формування взаєморозуміння в суспільстві, що є особливо важливим у контексті мовної ідентичності іноземних студентів. Він підкреслює, що ефективна комунікація базується не лише на передаванні інформації, а й на досягненні взаємного порозуміння між учасниками дискурсу. У випадку студентів, які навчаються в іншомовному середовищі, цей процес є надзвичайно складним, оскільки вони стикаються не лише з мовними бар'єрами, але і з відмінностями в комунікативних стилях та культурних очікуваннях [3]. Якщо мовна адаптація базується лише на інструментальній раціональності, тобто на механічному засвоєнні мови без урахування її соціокультурного контексту, то вона може призвести до відчуження та втрати мовної автентичності. Натомість комунікативна раціональність, яка орієнтується на діалог, визнання та взаємоповагу, дозволяє студентам зберігати свою мовну ідентичність, інтегруючись у нове середовище без руйнування власних культурних основ. Це підтверджує необхідність розроблення освітніх підходів, які сприяють не тільки навчанню мови, але й формуванню міжкультурної компетентності, що забезпечує гармонійний процес адаптації.

Філософські аспекти мовної ідентичності іноземних студентів у міжкультурному освітньому середовищі мають фундаментальне значення для розуміння їхньої соціокультурної адаптації. У контексті парадигмального переходу від інструментальної до комунікативної раціональності, про що ми писали в попередній статті [7], мовна ідентичність виступає не лише як засіб взаєморозуміння, а й як механізм формування особистісної автономії.

Сучасне інформаційне суспільство трансформує традиційні підходи до ідентичності, надаючи їй множинного й ситуативного характеру. Як ми вказували раніше, «в умовах інформаційного суспільства особистісна ідентичність набуває множинного й ситуативного характеру, що при домінуванні інструментальної раціональності в суспільній свідомості й недостатньо розвинених практиках автокомунікації може спричинити дестабілізацію глобальних культурно-комунікативних процесів» [7, с. 58]. Це означає, що мовна ідентичність іноземних студентів стає ареною для конфлікту між збереженням власної культурної ідентичності та необхідністю адаптації до нового мовного і соціального середовища. Відсутність усвідомлених стратегій автокомунікації може призводити до фрагментації ідентичності, що особливо проявляється в умовах академічної мобільності.

Комунікація є ключовим фактором, що визначає процеси інтеграції та ідентифікації в умовах глобалізованого суспільства. Підкреслимо, що «комунікація як процес порозуміння між людьми, гармонізації їхнього внутрішнього світу через діалог, як спілкування людей різних культур чи різних дискурсів-

них практик, цінностей, смислів та символів набула у XXI столітті дійсно всеохоплюючого й всепроникаючого характеру» [7, с. 59]. Ця характеристика є особливо актуальною для іноземних студентів, які занурюються в новий мовний простір, що нерідко має відмінні комунікативні традиції. Якщо університетське середовище не сприяє створенню інтегративних комунікативних практик, мовна адаптація може ускладнюватись, а студенти можуть відчувати культурну відчуженість.

Головною проблемою формування мовної ідентичності є її конфліктність у контексті комунікативних процесів. Ми вже зазначали, що «проблема ідентичності є однією з найбільш актуальних і дискусійних. Вона тісно пов'язана з пошуком інноваційних форм трансляції знання, організації діалогу культур, міжособистісного та внутрішньоособистісного діалогу» [7, с. 59]. Це означає, що мовна ідентичність не є статичною, а перебуває в динаміці, що зумовлюється міжкультурною взаємодією та новими соціальними реаліями. Особливо це помітно в академічному середовищі, де студентам необхідно адаптуватися до мовних норм викладання, наукового дискурсу і неформального спілкування.

Одним із критичних аспектів є взаємозв'язок між множинною ідентичністю та можливістю автономної адаптації до нового мовного середовища. На нашу думку, «у такій складній поліваріантній системі, як сучасне інформаційне суспільство, у якому основною проблемою для індивіда стає автономна адаптація до динамічно змінюваного світу, а горизонт свободи особистості невпинно розширюється, ідентичність набуває множинного, процесуального й ситуативного характеру» [7, с. 59]. У цьому контексті мовна ідентичність іноземних студентів постає не лише як суто лінгвістичне явище, а як комплексна соціально-філософська проблема, що охоплює питання особистісної автономії, комунікативної компетентності та культурної інтеграції.

Нарешті, важливим аспектом є вплив комунікативної раціональності на збереження мовної ідентичності. Вважаємо за важливе зазначити, що «при недостатньо розвинених і усвідомлених практиках автокомунікації та само-рефлексії феномен множинності ідентичності може спричинити розпад особистості як цілісного утворення» [7, с. 60]. Це твердження особливо актуальне для іноземних студентів, які в процесі навчання в іншомовному середовищі можуть зазнавати стресу, пов'язаного з розривом між рідною мовою та мовою навчання. У цьому випадку комунікативна раціональність, яка передбачає усвідомлення мовної ідентичності як динамічного та інтегративного процесу, може слугувати основою для розроблення ефективних освітніх стратегій, спрямованих на підтримку мовної і культурної автентичності студентів. Ми бачимо, що мовна ідентичність іноземних студентів є складним соціокультурним конструктом, що формується на перетині комунікативних

практик, освітніх стратегій та особистісної рефлексії. Вона не може бути розглянута окремо від ширшого контексту множинної ідентичності, яка визначає особистісну автономію в сучасному інформаційному суспільстві.

Питання мовної самосвідомості також набуває особливої гостроти в умовах цифрового суспільства, де традиційні механізми соціалізації втрачають свою однозначність [2, с. 16–17]. У цьому сенсі мовна ідентичність може розглядатися як багаторівневий процес, що включає індивідуальну самоідентифікацію, комунікативні практики та соціокультурні контексти, які визначають стратегії адаптації іноземних студентів у новому середовищі.

Розвиток міжкультурної комунікації як основи мовної ідентичності був проаналізований у роботах В. Бакірова, Н. Ушакової та Л. Хижняк [1], які вказують на необхідність створення освітнього простору, що враховує культурну різноманітність студентів. Вони підкреслюють, що мовна ідентичність не є статичним феноменом, а зазнає трансформацій під впливом соціальних і освітніх умов. В умовах академічної мобільності студенти стикаються з необхідністю балансувати між збереженням рідної мовної ідентичності та інтеграцією в нове мовне середовище, що нерідко призводить до когнітивного дисонансу.

Ще філософ Д. Д'юї у своїх працях підкреслював [4], що демократичне навчання передбачає створення комунікативного простору, у якому кожен студент може виразити власну ідентичність, зберігаючи зв'язок зі своєю мовною та культурною спадщиною.

З точки зору міждисциплінарного аналізу, феномен мовної ідентичності нерозривно пов'язаний із питаннями адаптації, автономії та соціальної інтеграції. М. Алмашур наголошує [9], що транслінгвізм є ключовим інструментом підтримки мовної ідентичності студентів, що навчаються за кордоном. Застосування кількох мов у навчальному процесі допомагає студентам уникати відчуження, сприяє розвитку комунікативних стратегій та зменшує психологічний стрес [9]. У цьому контексті можна розглядати мовну ідентичність як динамічний процес, що охоплює не лише мовне самовизначення, але й стратегії навчання, побудови соціальних зв'язків і культурної інтеграції.

Питання впливу цифрових технологій на мовну ідентичність також є актуальним. Т. Лі та колеги дослідили [12], що інтеграція міжкультурної комунікативної компетентності в навчальні програми значно підвищує мотивацію студентів до вивчення мови. У сучасному інформаційному суспільстві онлайн-освіта та цифрові платформи стають не лише засобами навчання, а й середовищем формування мовної ідентичності. Водночас С. Терепищій наголошує [6], що сучасні освітні ландшафти повинні бути гнучкими, інтерактивними і сприяти комунікативному самовираженню, що особливо важливо для іноземних студентів, які навчаються в міжкультурному середовищі.

Таким чином, проблема формування мовної ідентичності іноземних студентів є складною та багатогранною. Вона охоплює філософські аспекти особистісної автономії, комунікативних стратегій та цифрової трансформації освітнього простору. О. Осадча підкреслює [5], що ефективність навчання іноземних студентів значною мірою залежить від їхньої здатності адаптувати власну мовну ідентичність до нових академічних умов. Водночас питання збереження автентичності в умовах глобалізованої освіти залишається відкритим і потребує подальших досліджень, зокрема в напрямку розроблення освітніх моделей, що поєднують традиційні та інноваційні підходи до міжкультурної комунікації.

Виклики мовної інтеграції також пов'язані з динамічними змінами в соціокультурному середовищі. В умовах цифрового суспільства комунікація значною мірою переходить у віртуальний простір, що змінює способи взаємодії студентів як з академічним середовищем, так і з власною культурною спільнотою [2]. Цифрові платформи надають студентам можливість підтримувати зв'язок із рідною мовою та культурою, однак вони також формують нові моделі мовного самовизначення, у яких традиційні кордони між мовами розмиваються. Це може як продукувати позитивний ефект двомовності, так і призводити до розмиття мовної ідентичності, що створює додаткові труднощі для студентів у процесі соціалізації в новому середовищі.

Ще одним ключовим викликом є баланс між асиміляцією та збереженням мовної самобутності. В освітньому процесі нерідко домінує концепція інтеграції через повне занурення в мовне середовище приймаючої країни, що може призводити до поступового витіснення рідної мови з повсякденного використання [5]. Однак дослідження демонструють [6], що така стратегія не завжди є ефективною, оскільки вона може викликати відчуження, внутрішні конфлікти та труднощі у самовизначенні студентів. Оптимальним підходом є двостороння адаптація, за якої навчальні заклади враховують культурні та мовні особливості студентів і пропонують моделі навчання, що дозволяють поєднувати рідну мову з мовою навчання.

Основні виклики мовної інтеграції іноземних студентів полягають у необхідності знаходити баланс між адаптацією та збереженням власної мовної ідентичності, у складності інтеграції в домінуюче мовне середовище та у впливі цифрових технологій на формування мовного самовизначення. Розв'язання цих проблем вимагає не лише зміни освітніх підходів, а й глибшого філософського осмислення мовної ідентичності як гнучкого, динамічного феномену, що формується в умовах сучасного глобалізованого світу.

Висновки. Проведене дослідження підтвердило, що мовна ідентичність іноземних студентів у міжкультурному освітньому середовищі є складним і динамічним феноменом, що формується на перетині мовних практик, кому-

нікативної раціональності та соціокультурної адаптації. Аналіз показав, що збереження мовної автентичності студентів можливе лише за умов, коли інтеграційні процеси спираються не на інструментальну, а на комунікативну раціональність, що передбачає діалогічний характер взаємодії, взаємоповагу та визнання мовного різноманіття. Філософська рефлексія цього питання дозволяє розглядати мовну ідентичність не лише як індивідуальну характеристику, а й суспільний феномен, що перебуває в постійному русі, реагуючи на культурні, технологічні та освітні трансформації.

Одним із ключових висновків є те, що адаптація до нового мовного середовища не повинна відбуватися шляхом асиміляції та витіснення рідної мови, а має базуватися на принципах двосторонньої інтеграції. Це означає необхідність створення освітніх просторів, які враховують потребу студентів не лише у володінні мовою навчання, але й збереження їхньої мовної ідентичності через підтримку багатомовності, використання транслінгвістичних стратегій та впровадження міжкультурного діалогу. Отже, сучасна філософія освіти повинна відповісти на запитання: як можливо поєднати автономію мовної ідентичності з вимогами академічної комунікації, не спричиняючи розриву між культурним корінням та необхідністю інтеграції?

Перспективи подальших досліджень у цій сфері пов'язані з глибшим аналізом філософських аспектів мовної адаптації, зокрема крізь призму екзистенційної філософії, герменевтики та соціальної феноменології. Важливим напрямом є також вивчення впливу цифрових технологій на мовну ідентичність студентів, оскільки в умовах глобальної комунікації традиційні моделі мовного самовизначення поступово змінюються. Питання збереження мовної самобутності у віртуальних середовищах та її взаємозв'язку з офлайн-освітою потребує окремого аналізу. Відкритим залишається і більш загальне філософське питання: чи може мовна ідентичність залишатися цілісною в епоху, коли гнучкість та адаптивність стають головними умовами соціальної інтеграції?

ЛІТЕРАТУРА

1. Бакіров В. С., Ушакова Н. І., Хижняк Л. М. Міжкультурна комунікація в університеті: історичний досвід і виклики сучасності. *Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи*. 2017. № 39. С. 286–295.
2. Воронкова В. Г., Каганов Ю. О., Метеленко Н. Г. Формування цінностей цифрового суспільства і цифрової людини в умовах глобалізації та INDUSTRY 4.0. *Humanities studies*. 2022. Вип. 11 (88). С. 16–25.
3. Габермас Ю. Громадянство і національна ідентичність. *Умови громадянства* : зб. ст. / під ред. Варта ван Стінбергена. 2005. С. 49–70.
4. Д'юї Д. Демократія і освіта / пер. М. Олійник, І. Босак, Г. Пехник. Львів : Літопис, 2003. 294 с.

5. Осадча О. Specific Features of Implementation of Intercultural Communication in the Context of Learning a Foreign Language by Medical Students. *Іншомовна комунікація: інноваційні та традиційні підходи*. 2024. № 3. С. 311–334. <https://doi.org/10.36074/ikitp.monograph-2024.11>
6. Терепищій С. О. Сучасні освітні ландшафти. Київ : Фенікс, 2016. 309 с.
7. Триняк М., Руденко С. Феномен множинної ідентичності у контексті парадигмального повороту від інструментальної до комунікативної раціональності. *Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого. Серія: філософія, філософія права, політологія, соціологія*. 2023. № 3 (58). С. 58–72. <https://doi.org/10.21564/2663-5704.58.285641>.
8. Ушакова І. О. Розвиток міжкультурної комунікації на заняттях з англійської мови за професійним спрямуванням. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2018. № 3 (84). С. 254–259.
9. Almashour M. Bridging worlds with words: translanguaging and its impact on identity formation, academic integration, and social adaptation among Jordanian graduate students in Ontario, Canada. *Frontiers in Education*. 2024. № 9. <https://doi.org/10.3389/feduc.2024.1464741>.
10. Filipi A. International doctoral students' identity formulations through their orientations to their children's languages as both stressors and assets. *The Australian Educational Researcher*. 2024. Vol. 51. P. 2255–2275. <https://doi.org/10.1007/s13384-024-00692-6>.
11. Habermas J. The Theory of Communicative Action. Vol. 1: Reason and the Rationalization of Society. 2015. URL: <https://www.perlego.com/book/1535910/the-theory-of-communicative-action-reason-andthe-rationalization-of-society-volume-1.pdf> (дата звернення: 19.01.2025).
12. Lee T.-Y., Ho Y.-C., Chen C.-H. Integrating intercultural communicative competence into an online EFL curriculum: an empirical study of a secondary school in Thailand. *Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education*. 2023. № 4. P. 1–19. <https://doi.org/10.1186/s40862-022-00174-1>.
13. Luft T., Sheldon M., Rees C. Identity Development of International Graduate Students in Canada: Findings from an Interpretative Phenomenological Approach. *Trends in Psychol.* 2023. <https://doi.org/10.1007/s43076-023-00298-4> (дата звернення: 20.01.2025).
14. Raja R., Ma J., Tao R. et al. Social identity development in transnational marriages of international students in China. *Humanit Soc Sci Commun*. 2024. № 11 (203). P. 1–9. <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02396-1>.
15. Yassin A. A., Razak N. A., Qasem Y., Mohammed M. A. S. Intercultural Learning Challenges Affecting International Students' Learning Sustainability in Malaysian Higher Education Institutions. *Sustainability*. 2020. № 12 (18). P. 7490. <https://doi.org/10.3390/su12187490>.
16. Zhang T., Ren B. International students' acculturation: online cultural participation, cultural self-awareness, and cultural identity clarity. *Curr Psychol*. 2024. № 43. P. 34484–34495. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-06948->

REFERENCES

1. Bakirov, V. S., Ushakova, N. I., & Khizhniak, L. M. (2017). Mizhkulturna komunikatsiia v universyteti: Istorychnyi dosvid i vyklyky suchasnosti. *Sotsiologichni doslidzhennia suchasnoho suspilstva: metodolohiia, teoriia, metody – Sociological Research of Modern Society: Methodology, Theory, Methods*, 39, 286–295 [in Ukrainian].
2. Voronkova, V. H., Kahanov, Yu.O., & Metelenko, N. H. (2022). Formuvannia tsinnosti tsyfrovoho suspilstva i tsyfrovoy liudyny v umovakh hlobalizatsii ta INDUSTRY 4.0. *Humanities Studies, issue 11(88)*, 16–25 [in Ukrainian].
3. Habermas, Yu. (2005). Hromadianstvo i natsionalna identychnist. In V. van Stinbergen (Ed.). *Umovy hromadianstva*, 49–70 [in Ukrainian].
4. Dewey, J. (2003). *Democracy and Education*. (M. Oliinyk, I. Bosak, & H. Pekhnyk, Trans.). Lviv: Litopys [in Ukrainian].
5. Osadcha, O. (2024). Specific features of implementation of intercultural communication in the context of learning a foreign language by medical students. *Inshomovna komunikatsiia: innovatsiini ta tradytsiini pidkhody – Intercultural Communication: Innovative and Traditional Approaches*, 3, 311–334. <https://doi.org/10.36074/ikitp.monograph-2024.11>
6. Terepyschyi, S. O. (2016). *Suchasni osvichni landshafty*. Kyiv: Phoenix [in Ukrainian].
7. Tryniak, M., Rudenko, S. (2023). Fenomen mnozhyhnoi identychnosti u konteksti paradyhmal'noho povorotu vid instrumentalnoi do komunikatyvnoi ratsionalnosti. *Visnyk NluU imeni Yaroslava Mudroho. Serii: filozofia, filozofia prava, politolohiia, sotsiolohiia – Bulletin of Yaroslav Mudryi National Law University. Series: Philosophy, Philosophy of Law, Political Science, Sociology*, 3(58), 58–72. <https://doi.org/10.21564/2663-5704.58.285641> [in Ukrainian].
8. Ushakova, I. O. (2018). Rozvytok mizhkulturnoi komunikatsii na zaniattiakh z anhliiskoi movy za profesiinym spriamuvanniam. *Dukhovnist osobystosti: metodolohiia, teoriia i praktyka – Spirituality of Personality: Methodology, Theory, and Practice*, 3 (84), 254–259 [in Ukrainian].
9. Almashour, M. (2024). Bridging worlds with words: Translanguaging and its impact on identity formation, academic integration, and social adaptation among Jordanian graduate students in Ontario, Canada. *Frontiers in Education*, 9. <https://doi.org/10.3389/educ.2024.1464741>
10. Filipi, A. (2024). International doctoral students' identity formulations through their orientations to their children's languages as both stressors and assets. *Australian Educational Researcher, Vol. 51*, 2255–2275. <https://doi.org/10.1007/s13384-024-00692-6>
11. Habermas, J. (2015). *The Theory of Communicative Action. Reason and the Rationalization of Society*. Vol. 1. URL: <https://www.perlego.com/book/1535910/the-theory-of-communicative-action-reason-and-the-rationalization-of-society-volume-1.pdf>.
12. Lee, T.-Y., Ho, Y.-C., & Chen, C.-H. (2024). Integrating intercultural communicative competence into an online EFL curriculum: Does it affect teenage students' motivation?

Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education, 4, 1–19. <https://doi.org/10.1186/s40862-022-00174-1>

13. Luft, T., Sheldon, M., & Rees, C. (2023). Identity development of international graduate students in Canada: Findings from an interpretative phenomenological approach. *Trends in Psychol.* <https://doi.org/10.1007/s43076-023-00298-4>
14. Raja, R., Ma, J., & Tao, R. (2024). Social identity development in transnational marriages of international students in China. *Humanities and Social Sciences Communications*, 11 (203), 1–9. <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02396-1>
15. Yassin, A. A., Razak, N. A., Qasem, Y., & Mohammed, M. A. S. (2020). Intercultural learning challenges affecting international students' learning sustainability in Malaysian higher education institutions. *Sustainability*, 12 (18), 7490. <https://doi.org/10.3390/su12187490>
16. Zhang, T., & Ren, B. (2024). International students' acculturation: Online cultural participation, cultural self-awareness, and cultural identity clarity. *Current Psychol*, 43, 34484–34495. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-06948-9>

Tryniak Maya Viktorivna, Doctor of Philosophical Sciences, Professor,
Professor of Philosophy Department, G. S. Skovoroda Kharkiv National
Pedagogical University, Ukraine

LANGUAGE IDENTITY IN A MULTICULTURAL EDUCATIONAL ENVIRONMENT: CHALLENGES FOR INTERNATIONAL STUDENTS

The article explores the phenomenon of linguistic identity of foreign students in the context of an intercultural educational environment, focusing on its philosophical and communicative aspects. The issue of the relationship between the preservation of the native language, integration into a new linguistic environment and adaptation to the academic discourse of the host country is considered. The author is based on the concept of communicative action of J. Habermas, the theory of multiple identity and intercultural communication.

Keywords: language, linguistic identity, intercultural communication, academic mobility, international students, communicative rationality, translanguism.

